

“ଢ଼ାଳାମୁଖୀ ତପସ୍ସା ଢ଼ାଳା ମୁଁ ପଣିଆ ରୂପୀ ଲାଞ୍ଜକୁ ଜଳାଇ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସମାନ ହୁଅ, ତେବେ ଯାଇ ସମାପ୍ତିର ସମୟ ପାଖେଇ ଆସିବ ।”

ଆଜି ଅସରନ୍ତି ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ବାପଦାଦା ନିଜର ଚାରିଆଡ଼ର ସମ୍ପଦନ୍ନ ପିଲାମାନଙ୍କର ଜମାର ଖାତାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତିନି ପ୍ରକାରର ଖାତାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି - ଗୋଟିଏ ହେଲା ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଢ଼ାଳା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରାବସ୍ତର ଜମାର ଖାତା, ଢ଼ାଳିଆସ୍ତି ହେଲା ସର୍ବଦା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିବା ଏବଂ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା, ଏହିଭଳି ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ଢ଼ାଳା ଆଶୀର୍ବାଦର ଖାତା । ତୃତୀୟଟି ହେଲା - ମନ, ବଚନ, କର୍ମ, ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କ ଢ଼ାଳା ତଥା ବେହରା ନିଃସ୍ୱାର୍ଥ ସେବା ଢ଼ାଳା ପୁଣ୍ୟର ଖାତା । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଏହି ତିନୋଟି ଖାତାକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଟେକି କରୁଥିବ ଯେ ଏଥିରେ ଜମା କେତେ ଅଛି । ତେବେ ଏଥିରେ ଜମା ଅଛି କି ନାହିଁ ତା’ର ଚିହ୍ନ ହେଲା - ସର୍ବଦା ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଏବଂ ସ୍ୱୟଂ ପ୍ରତି ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ସ୍ୱରୂପ ସ୍ଥିତି ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଶୁଭଭାବନା, ଶୁଭକାମନା ଏବଂ ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ଖୁସିବାସିଆ ତଥା ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ସ୍ଥିତିରେ ଅନୁଭବ କରିବା । ତେଣୁ ଟେକି କର ଦୁଇଟି ଖାତା ଜମା ହେବାର ଲକ୍ଷଣ ଗୁଡ଼ିକ ନିଜ ଭିତରେ ଅନୁଭବ ହେଉଛି ତ? ତେବେ ଏହି ସବୁ ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଜମା କରିବାର ଚାବୀ ହେଲା - ନିମିତ୍ତ ଭାବ, ନିରମାଣ ଭାବ ଏବଂ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥ ଭାବ । ଏବେ ଏହାକୁ ଟେକି କରିବା ଏବଂ ଚାବୀର ନମ୍ବର ଜଣା ଅଛି ତ! ଚାବୀର ନମ୍ବର ହେଲା ତିନୋଟି ବିନ୍ଦୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୀ ଡ଼ାକ୍ । ୧- ଆତ୍ମା ବିନ୍ଦୁ, ୨- ବାବା ବିନ୍ଦୁ, ୩- ଭ୍ରାମାର ବିନ୍ଦୁ । ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଚାବୀ ତ ଅଛି ନା! ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଖୋଲିକରି ଦେଖୁଛ ନା? ତେବେ ଏହି ସବୁ ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ବୁଝି କରିବାର ବିଧି ହେଲା - ଦୃଢ଼ତା । ଯଦି ଦୃଢ଼ତା ଥିବ ତେବେ କୌଣସି ବି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏହି ସଂକଳ୍ପ ଚାଲିବ ନାହିଁ ଯେ କିଏ ଜାଣେ ହେବ କି ନ ହେବ । ତେଣୁ ଦୃଢ଼ତାର ସ୍ଥିତି ହେଲା - ହୋଇ କରି ହିଁ ରହିଛି । ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ହୋଇଯିବ ଜମା ହେବ କି ନ ହେବ, ଏଭଳି ସଂକଳ୍ପ ନୁହେଁ । କରୁଛି ତ, ହେବା ତ ଉଚିତ୍ ଏଭଳି ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ । ଦୃଢ଼ତାବାଲା ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ ବୁଝି ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ସର୍ବଦା ନିଶ୍ଚିତ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିବ ।

ବାପଦାଦା ପୁରୁଷ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇଛନ୍ତି - ଯଦି ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତିର ଖାତା ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଜମା କରିବାର ଅଛି ତେବେ ମନମନାଭବର ମନ୍ତ୍ରରୁ ଯନ୍ତ୍ରର ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଅ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଭ୍ୟାସ କର । ଏହାଢ଼ାଳା ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କର ସଂଗର ତଥା ସାଥୀରେ ରହିବାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ହିଁ ଅନୁଭବ ହେବ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାସ୍ତ ତ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ, ତେବେ ପାସ୍ତ ର ମଧ୍ୟ ତିନୋଟି ଅର୍ଥ ଅଛି - ଗୋଟିଏ ହେଲା ପାସ୍ତ ରହନା ଅର୍ଥାତ୍ ପାଖରେ ରହିବା, ଢ଼ାଳିଆସ୍ତି ହେଲା ଯାହା ବିଚିତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ପାସ୍ତ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ତୃତୀୟଟି ହେଲା ସମ୍ପାଦନ ସହିତ ପାସ୍ତ କରିବା । ଯଦି ଏହି ତିନୋଟି ଖାତା ପାସ୍ତ ଅଛି ତେବେ ତୁମେମାନେ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହେବାରେ ଫୁଲ ପାସ୍ତ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଫୁଲପାସ୍ତ ହେବାର ନମ୍ବର ନେଇସାରିଲଣି, ନା ନେବାର ଅଛି? ଯେଉଁମାନେ ଫୁଲପାସ୍ତ ହେବାର ନମ୍ବର ନେଇସାରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ନେବାର ନାହିଁ ତ, ନେଇଯାଇଛି ତ? ପରମ୍ପରା ଧାଡ଼ିବାଲା ତ ହାତ ଉଠାଉ ନାହାନ୍ତି, କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନେବାର ଅଛି କି? ଭାବୁଛ ଏବେ ତ ଆମେ ସମ୍ପୁରଣ ହୋଇନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ । କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଝି ତ ବିଜୟୀ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ, ନା ହେବାର ଅଛି? ଏବେ ସମୟର ଡାକରା, ଭକ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଡାକରା ଏବଂ ନିଜର ମନର କଥା କ’ଣ ଶୁଣାଯାଉଛି? ଏବେ ଏବେ ସମ୍ପଦନ୍ନ ଏବଂ ସମାନ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ନା ଏଭଳି ଭାବୁଛ ହୋଇଯିବି, ଭାବିବି, କରିବି.... । ଏବେ ତ ସମୟ ଅନୁସାରେ ସବୁ ସମୟରେ ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବାର ପାଠକୁ ପକ୍କା ରଖିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ଯଦି ମୋରା ବାବା ବୋଲି କହୁଛ ତେବେ ପୃଷ୍ଠା ବାବା ଏବଂ ମିଠା ବାବା ତ ନିଶ୍ଚିତ ମାନୁଛ । ତେଣୁ ଯିଏ ପୃଷ୍ଠା ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରିୟ ହୋଇଥାଏ, ତା’ ସମାନ ହେବା ପାଇଁ କଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଲାଗେ ନାହିଁ ।

ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ସମୟ ସମୟରେ ସମାନ ହେବାରେ ଯେଉଁ ସବୁ ବାଧାବିଘ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଆସୁଛି ତାହାର ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଶବ୍ଦ ରହିଛି ଯାହାକୁ ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନୁଭବୀ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ସେହି ଶବ୍ଦଟି ହେଲା - “ମୁଁ ବା ମୁଁ ପଣିଆ । ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ପୁରୁଷ ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ବି ମୁଁ ଶବ୍ଦ କହୁଛ କେବଳ ମୁଁ କୁହ ନାହିଁ, ମୁଁ ଆତ୍ମା କୁହ । ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ କୁହ । ତେଣୁ ମୁଁ ଶବ୍ଦ କେବେ କେବେ ଅଭିମାନ ସୃଷ୍ଟି କରିଦିଏ, ତାହା ହେଲା ଦେହ ଅଭିମାନବାଲା ମୁଁ, ଆତ୍ମା ବାଲା ମୁଁ ନୁହେଁ । କେବେ ଅଭିମାନ ସୃଷ୍ଟି କରାଏ ତ କେବେ ଅପମାନର ଅନୁଭବ କରାଏ । କେବେ ନିରାଶ ମଧ୍ୟ କରାଇଦିଏ । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଦେହ ଅଭିମାନବାଲା ମୁଁ ପଣିଆକୁ କେବେ ବି ଆସିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ ।

ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ସନ୍ଦେହର ବିଷୟରେ ଅଧିକାଂଶ ପାସ୍ତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କିଏ ଏଠାକୁ ଆଣିଛି? ସମସ୍ତେ ଚାହେଁ ପ୍ଲେନରେ ଆସିଥାଅ, ଚାହେଁ ଟ୍ରେନରେ ଆସିଥାଅ, ଚାହେଁ ବସ୍ରେ ଆସିଥାଅ, କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ରୂପୀ ବିମାନରେ ହିଁ ଏଠାରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛି । ତେଣୁ ସନ୍ଦେହର ବିଷୟରେ ଯେପରି ପାସ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି ସେହିପରି ଏବେ ଏହି ଚମତ୍କାରୀ ମଧ୍ୟ କର । ସମାନ ହେବାର ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ସହିତ ପାସ୍ତ ହୋଇ ଦେଖାଅ । କ’ଣ ପସନ୍ଦ ତ? ସମାନ ହେବା ପସନ୍ଦ ତ? ତେବେ

ପସନ୍ଦ ତ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ହେବା ପାଇଁ ଟିକିଏ କଷ୍ଟ ଲାଗୁଛି । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଯଦି ବାବାଟ୍ଟଙ୍କ ସମାନ ହୋଇଯିବ ତେବେ ସମାପ୍ତି ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆସିଯିବ । ତେବେ କେବେ କେବେ ମନ ଭିତରେ ଯେଉଁ ପୁରତିଦୃଷ୍ଟି କରୁଛ ଯେ ମୋତେ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ, ସେଥିରେ ପ୍ରତିଦୃଷ୍ଟି ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଉଛି, ପରୀକ୍ଷା ମନରୁତ ହୋଇଯାଉଛି । ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତ ସମସ୍ତେ କିନ୍ତୁ ଚାହିଁବା ସହିତ ବାସ୍ତବିକତା ଅଲଗା ହୋଇଯାଉଛି କାହିଁକି ନା ପ୍ରତିଦୃଷ୍ଟି ତ କରୁଛ କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ ଦୃଢ଼ତାର ଅଭାବ ରହୁଛି । ସେଥିପାଇଁ ସମାନତା ଦୂରେଇ ଯାଉଛି, ସମସ୍ୟା ବଳବାନ୍ ହୋଇଯାଉଛି । ତେଣୁ ଏବେ କ'ଣ କରିବ?

ବାପଦାଦାଟ୍ଟକୁ ଗୋଟିଏ କଥାରେ ବହୁତ ହସ ଲାଗୁଛି । ତାହା କେଉଁ କଥା? ପ୍ରକୃତରେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ମହାବୀର ଅଟ କିନ୍ତୁ ଗାୟତ୍ରରେ ମହାବୀର ହନୁମାନର ଯେଉଁ ଲାଞ୍ଜ ଦେଖାଇଛନ୍ତି, ତାହା ହେଉଛି ମୁଁ ପଣିଆର ଲାଞ୍ଜ । ଯେପରିକି ସମସ୍ତଙ୍କ ମହାବୀରମାନେ ଏହି ଲାଞ୍ଜକୁ ଜଳାଇ ନାହାନ୍ତି ସେପରିକି ଲାଞ୍ଜ ଆରମ୍ଭ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ସମାପ୍ତି ମଧ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏବେ ଏହି ମୁଁ ମୁଁର ଲାଞ୍ଜକୁ ଜଳାଅ, ତେବେ ଯାଇ ସମାପ୍ତିର ସମସ୍ତ ପାଖକୁ ଆସିବ । ଏହାକୁ ଜଳାଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଡ଼ାକାମୁଖୀ ତପସ୍ୟା ଦରକାର, ସାଧାରଣ ତପସ୍ୟା ନୁହେଁ । ସେଥିପାଇଁ ଡ଼ାକା ଦେବୀର ମଧ୍ୟ ସମ୍ପରକୀ ରହିଛି । ତେବେ ଡ଼ାକାମୁଖୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ତପସ୍ୟା । ଏବେ ଶୁଣିଲ ତ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ? ଏବେ ମନ ଭିତରେ ଏହି ଲଗନ ସର୍ବଦା ଲାଗି ରହୁ ଯେ ମୋତେ ସମାନ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ, ସମାପ୍ତିକୁ ପାଖକୁ ଆଣିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ତୁମେମାନେ ଭାରୁଥିବ ସଂଗମଯୁଗ ତ ବହୁତ ଭଲ ଏହାର ସମାପ୍ତି କାହିଁକି ହେବ? କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ତ ବାବାଟ୍ଟଙ୍କ ସମାନ ଦୟାଳୁ, କୃପାଳୁ ଆତ୍ମା ଅଟ ନା, ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଦୁଃଖୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏବଂ ଭକ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଉପରେ ହେ ଦୟାଳୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଟିକିଏ ଦୟା ତ କର । ଦୟାଶୀଳ ହୁଅ । ଦିନକୁ ଦିନ ଦୁଃଖ ତ ବଢି ବଢି ଚାଲିଛି, ତେଣୁ ଦୁଃଖୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା କରି ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ତ ପଠାଅ । କେବଳ ବାଣୀର ସେବା ନୁହେଁ ଏବେ ତ ବାଣୀ ସହିତ ସଂକଳ୍ପ ଦ଼ାକାରା ମଧ୍ୟ ଏକାଠି ସେବା କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏକା ସମୟରେ ଦୁଇଟିଯାକ ସେବା ଏକାଠି ହେବା ଦରକାର । କେବଳ ସେବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କର ନାହିଁ, ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଚେହେରା ଏବଂ ଚାଲିଚଳନ ଦ଼ାକାରା ବାବାଟ୍ଟଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେଇଚାଲ । ତୁମମାନଙ୍କର ଚେହେରା ବାବାଟ୍ଟଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେଉ । ତୁମମାନଙ୍କର ଚାଲିଚଳନ ବାବାଟ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିଚାଲ । ଏହିଭଳି ସଦା ସେବାଧାରୀ ଭବ । ଆର୍ଛା!

ବାପଦାଦାଟ୍ଟଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କରେ ସ୍ଥିରରେ ତ ତୁମେମାନେ ବସିଛ କିନ୍ତୁ ସୃକ୍ଷମ ରୂପରେ ଚାରିଆଡର ପିଲାମାନେ ହୃଦୟରେ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ, ଶୁଣୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ । ଦେଖ ସମସ୍ତଙ୍କର ନାମ ସହିତ ବାପଦାଦାଟ୍ଟଙ୍କ ନିକଟରେ ପିଲାମାନଙ୍କର ମନେ ପକାଇବା ପଦ୍ଧତିଯାଇଛି ଏବଂ ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ନିଜ ସମସ୍ତଙ୍କରେ ଦେଖିବା ସହିତ ଅନ୍ତର ଭିତରେ ଏହି ଗୀତ ଗାଉଛନ୍ତି ଯେ ବାଃ ପିଲାମାନେ ବାଃ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ବାପଦାଦାଟ୍ଟଙ୍କର ସମ୍ପୃତି ଜାଗ୍ରତ ଅଛି । ସମସ୍ତେ ସନ୍ଦେଶୀ ଆତ୍ମାକୁ ଅଲଗା ଅଲଗା କରି କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଅମୁକ ଅମୁକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ବାର୍ତ୍ତା ଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେବେଠାରୁ ପିଲାମାନେ ସଂକଳ୍ପ କରୁଛନ୍ତି ସେବେଠାରୁ ହିଁ ବାବାଟ୍ଟଙ୍କ ପାଖରେ ପଦ୍ଧତିଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ସାଧନ ଗୁଡିକ ଦ଼ାକାରା ତାହା ପରେ ଆସି ପଦ୍ଧତିରୁଛି । ତେଣୁ ସନ୍ଦେହପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂକଳ୍ପ, ସାଧନ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଶୀଘ୍ର ପଦ୍ଧତି ଯାଉଛି । ଏହା ଠିକ୍ କଥା ନା! ଅନେକ ପିଲାଙ୍କଠାରୁ ଶୁଭେଚ୍ଛାବାର୍ତ୍ତା ମିଳିଛି ନା! ଆର୍ଛା!

ଆର୍ଛା - ପ୍ରଥମେ ହାତ ଉଠାଅ, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏମାନେ (ଇନ୍ଦୋର ଜୋନ୍) ସେବାରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଆର୍ଛା ବାପଦାଦା କହୁଛନ୍ତି ଆସିଛ ଭଲ କରିଛ । ତୁମମାନଙ୍କର ଆସିବାର ସିଦ୍ଧି ଚାଲିଛି । ଆର୍ଛା!

ଇନ୍ଦୋରଜୋନ୍ (ସମସ୍ତଙ୍କ ହାତରେ “ମେରା ବାବା” ଗବ୍ଦ ଦିଲ୍ ଆକୃତିରେ ରହିଛି)

ହାତ ତ ବହୁତ ଭଲ ହଲାଉଛ କିନ୍ତୁ ନିଜର ଦିଲ୍କୁ ମଧ୍ୟ ହଲ୍‌ଲ୍ କର । କେବଳ ମେରା ଗବ୍ଦକୁ ସବୁବେଳେ ମନେ ରଖିଥିବ, ଭୁଲିବ ନାହିଁ । ବହୁତ ଭଲ ସୁଯୋଗ ପାଇଛ, ବାପଦାଦା ସବୁବେଳେ କହୁଛନ୍ତି ସାହସ କରୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ପଦ୍ମଗୁଣା ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ସାହସ ରଖିଛ ନା! ଭଲ କରିଛ ଇନ୍ଦୋର ଜୋନ୍ ବାଲା । ଭଲ କଥା, ଇନ୍ଦୋରଜୋନ୍ ସାକାର ବାବାଟ୍ଟଙ୍କ ଶେଷ ସମୟର ସମ୍ପୃତିର ସ୍ଥାନ ଅଟେ । ବହୁତ ଭଲ । ସମସ୍ତେ ବହୁତ ଖୁସି ହେଉଛ ନା! ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଲଟେରୀ ମିଳିଛି । ଜୋନ୍‌କୁ ସେବା ମିଳିବା ଦ଼ାକାରା ସବୁ ସେବାଧାରୀମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ମିଳିଯାଉଛି ଏହା ଛଡା ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ମିଳିଯାଉଛି ଏତିକି ଜଣଙ୍କୁ ଆଶା କିନ୍ତୁ ଏବେ ଦେଖ କେତେ ଜଣ ଆସିଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ସବୁ ଜୋନ୍‌ବାଲାଟ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ଭଲ ସୁଯୋଗ ମିଳୁଛି, ଯେତେ ଜଣଙ୍କୁ ଆଣିବାକୁ ଚାହୁଁ ଆଣିପାରିବ । ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର ଏହି ଅଳ୍ପ ସମୟ ଭିତରେ ପୁଣ୍ୟର ଖାତା କେତେ ଜମା ହୋଇଗଲା । ତେଣୁ ଯଦ୍ୱୟ ସେବା ଆନନ୍ଦବିକିତା ପ୍ରବଳ କରିବା ଅର୍ଥ ପୁଣ୍ୟର ଖାତାକୁ ତୀବ୍ର ଗତିରେ ବଢାଇବା । କାହିଁକି ନା ସଂକଳ୍ପ, ସମୟ ଏବଂ ଶରୀର - ତିନୋଟିକୁ ସଫଳ କରିଲ । ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ଯଦ୍ୱୟ ସେବା ପାଇଁ କରିଲ, ସମୟ ମଧ୍ୟ ଯଦ୍ୱୟ ସେବାରେ ବ୍ୟବହାର ହେଲା ଏବଂ ଶରୀରକୁ ମଧ୍ୟ ଯଦ୍ୱୟ ସେବାରେ ଅର୍ପଣ କରିଲ । ତେଣୁ ଏହା ସେବା ହେଲା ନା ମେଠା ଅର୍ଥାତ୍ ଫଳ ଖାଇବା ହେଲା? ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଫଳ ରୂପରେ ଯଦ୍ୱୟ ସେବା କରିବା ସମୟରେ କାହା ଭିତରେ କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟ ସଂକଳ୍ପ ଆସିଛି କି? କାହା ଭିତରେ ଆସିଛି କି! ସମସ୍ତେ ଖୁସିରେ ମଧ୍ୟ

ରହିଛି ଏବଂ ଖୁସି ବାଣ୍ଟିଛି । ତେଣୁ ଏଠାରେ ଯେଉଁଭଳି ସୁବର୍ଣ୍ଣଶ୍ରୀ ଅନୁଭୂତି କରିଲା, ଏହି ଅନୁଭବକୁ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ମନେପକାଇ ବୁଝି କରିଚାଲିବ । କେବେ ବି ଯଦି ମାୟାର କୌଣସି ସଂକଳ୍ପ ଆସିଯାଏ, ତେବେ ମନ ରୂପୀ ବିମାନ ଦ୍ଵାରା ଶାନ୍ତିବନରେ ପହଞ୍ଚିଯିବ । ମନର ବିମାନ ତ ଅଛି ନା! ସମସ୍ତତ୍ତ୍ଵ ପାଖରେ ମନର ବିମାନ ଅଛି ନା । ବାପଦାଦା ପରତ୍ତ୍ଵେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ହେବାର ଉପହାର ରୂପରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମନ ରୂପୀ ବିମାନ ଦେଇଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ବିମାନରେ ଅଧିକ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡୁ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ଷ୍ଟାର୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ହେଲେ ସଂକଳ୍ପ କରି ମେରାବାବା, ବାସ୍ । କ’ଣ ବିମାନ ଚଳାଇବା ଜଣା ଅଛି ତ! ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ କିଛି ବି ବିଘ୍ନ ଆସୁଛି ତୁରନ୍ତ ମଧୁବନରେ ପହଞ୍ଚିଯାଅ । ଉକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଚାରିଧାମର ଯାତ୍ରା କରିବାବାଲା ନିଜକୁ ବହୁତ ଭାଗ୍ୟବାନ ମନେ କରନ୍ତି ଏବଂ ମଧୁବନରେ ମଧ୍ୟ ଚାରିଧାମ ରହିଛି, ତେଣୁ ଚାରିଧାମ କରିଛ ତ? ପାଣ୍ଡବ ଭବନରେ ଦେଖି ଚାରିଧାମ ରହିଛି । ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ବି ଆସୁଛି ପାଣ୍ଡବ ଭବନ ତ ଯାଉଛ ନା, ଗୋଟିଏ ହେଲା ଶାନ୍ତିସ୍ତମ୍ଭ ଯାହାକୁ ମହାଧାମ କୁହାଯାଉଛି । ଦ୍ଵିତୀୟଟି ହେଲା ବାପଦାଦାଙ୍କର କମରା, ଯାହାକୁ ସ୍ନେହର ଧାମ କୁହାଯାଉଛି, ତୃତୀୟରେ ହେଲା ବାବାଢ଼ଙ୍କ କୁଟିଆ, ଯାହାକି ସ୍ନେହମିଳନର ଧାମ ଅଟେ ଏବଂ ଚତୁର୍ଥରେ ହେଲା ହିଷ୍ଟରିହଲ, ତେବେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଚାରିଧାମର ଯାତ୍ରା କରିଛ ତ? ତେଣୁ ମହାନ ଭାଗ୍ୟବାନ ତ ହୋଇଗଲା ନା, ଏବେ ଯେ କୌଣସି ଧାମକୁ ମନେ ପକାଇପାରିବ । କେବେ ଯଦି ଉଦାସ ହୋଇଯିବ ତେବେ ବାବାଢ଼ଙ୍କ କୁଟିଆକୁ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ପାଇଁ ଆସିଯାଅ । ଯଦି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡିବ ତେବେ ଶାନ୍ତି ସ୍ତମ୍ଭ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଯାଅ, ଯଦି ବ୍ୟସ୍ତ ସଂକଳ୍ପ ବହୁତ ଯୋରରେ ଚାଲୁଥିବ ତେବେ ହିଷ୍ଟରିହଲରେ ପହଞ୍ଚିଯାଅ ଏବଂ ବାବାଢ଼ଙ୍କ ସମାନ ହେବାର ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଥିଲେ ବାପଦାଦାଙ୍କ କମରାକୁ ଆସିଯାଅ । ତେବେ ଏହା ତ ବହୁତ ଭଲ କଥା ଯେ ସମସ୍ତେ ସୁବର୍ଣ୍ଣଶ୍ରୀ ସୁଯୋଗ ନେଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ଏହିଭଳି ସୁବର୍ଣ୍ଣଶ୍ରୀ ସୁଯୋଗ ନେଉଥାଅ । ଆରୁଛା! ଭଲ ସାହସୀ ଅଟ ।

କ୍ଷାତ୍ ଗ୍ରୁପ (ଦିଲବାଲା ପିଲାମାନେ ବସିଛନ୍ତି, ସମସ୍ତେ ମିଶି ବହୁତ ଭଲ ସମ୍ମିଳନୀ କରିଛନ୍ତି)

ବହୁତ ଭଲ କାମ କରିଛ, ପରସ୍ପର ମିଶି ମିଟିଙ୍ଗ୍ ମଧ୍ୟ କରିଛ ଏବଂ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ମଧ୍ୟ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ଦରକାର । ତେବେ ତାଙ୍କର ଯେହେତୁ ଇଚ୍ଛା ରହିଛି, ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସାଥୀରେ ରଖି ଆଗକୁ ବଢିଚାଲି ଏବଂ ଏହା ସହିତ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ମିଟିଙ୍ଗ୍ ହେଉଛି ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଗୁଡିକର ସମାଚାର ଶୁଣାଇ ମତାମତ ନେଇନିଅ ଯାହା ଫଳରେ ସବୁ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ମତାମତ ଦ୍ଵାରା ସେବାରେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତି ଭରିଯିବ । ବାକି କାର୍ଯ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ କରୁଛ ଏବଂ ଏହିଭଳି କରିଚାଲି, ଏହାକୁ ଅଧିକ ପ୍ରସାର କରିଚାଲି ଏବଂ ଭାରତର ବିଶେଷତାକୁ ପରତ୍ତ୍ଵେକ କରିଚାଲି । ବହୁତ ଭଲ ମେହନତ କରୁଛ । ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମଧ୍ୟ କରିଛ ଏବଂ ଦିଲବାଲା ପିଲାମାନେ ନିଜର ବଡ଼ ଦିଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶାଳ ହୃଦୟ ଦେଖାଇଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଅଭିନନ୍ଦନ । ଆରୁଛା!

ତବଲ ବିଦେଶୀ ଭାଇ-ଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ:- ଭଲ କଥା, ସବୁ ପାଳିରେ ତବଲବିଦେଶୀମାନଙ୍କର ଆସିବା ଏହି ସଂଗଠନକୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ଶୋଭନୀୟ କରିଦେଉଛି । ତବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ସମସ୍ତଙ୍କର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ମଧ୍ୟ ଆସୁଛି । ସବୁ ତବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ତବଲ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହରେ ଆଗକୁ ଆଗକୁ ଉଠିଚାଲିଛନ୍ତି । ଚାଲୁ ନାହିଁନତି, ଉଠୁଛନ୍ତି, କ’ଣ ଠିକ୍ କଥା ନା! ତେଣୁ ଉଠିବା ବାଲା ଅଟ, ନା ଚାଲିବାବାଲା ଅଟ? ଯେଉଁମାନେ ସବୁବେଳେ ଉଠୁଛନ୍ତି, ଚାଲୁ ନାହିଁନତି ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ଆରୁଛା! ଏମିତି ଦେଖିଲେ ବି ବିମାନରେ ଉଠି ଉଠି ଏଠାକୁ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି । ତେବେ ଉଠିବାର ତ ଅଭ୍ୟାସ ନିଶ୍ଚିତ ଅଛି । ତାହା ହେଲା ଶରୀର ଦ୍ଵାରା ଉଠିବା, ଏହା ହେଉଛି ମନ ଦ୍ଵାରା ଉଠିବା, ସାହସ ମଧ୍ୟ ଭଲ ରଖିଛ । ବାପଦାଦା ଦେଖି କେଉଁ କୋଣ ଅନୁକୋଶରୁ ନିଜର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଖୋଜି ଖୋଜି ବାହାର କରି ଦେଇଛନ୍ତି ନା! ବହୁତ ଭଲ କଥା । କହିବାରେ ତ ତବଲ ବିଦେଶୀ କୁହାଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ଏମିତି ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ ଭାରତବାସୀ ହୁଁ ଅଟ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ କେଉଁ କରିବ? ଭାରତରେ କରିବ ନା! କିନ୍ତୁ ସେବା ଅର୍ଥେ ପାଞ୍ଚଟୋଟିଆ ମହାଦୀପରେ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛ ଏବଂ ପାଞ୍ଚଟୋଟିଆ ମହାଦୀପ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ସେବା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଉମଙ୍ଗ ଉତ୍ସାହ ସହିତ କରିଛନ୍ତି । ବିଘ୍ନବିନାଶକ ଅଟ ନା! ଯଦି କୌଣସି ବି ବିଘ୍ନ ଆସିଗଲା ତେବେ ଡରିବାବାଲା ତ ନୁହେଁ ନା, ଏଭଳି କାହିଁକି ହେଉଛି, ଏସବୁ କ’ଣ ହେଉଛି, ନା ଯାହା ବି ହେଉଛି ସେଥିରେ ଆମର ସାହସକୁ ଆହୁରି ଆଗକୁ ବଢାଇବାର ସାଧନ ରହିଛି, ଭୟଭୀତ ହେବାର ନୁହେଁ, ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ବଢାଇବାର ସାଧନ ରହିଛି । ତେବେ ସମସ୍ତେ ଏହିଭଳି ପକ୍କା ଅଟ ନା! କ’ଣ ପକ୍କା ଅଟ ତ? ନା କିଛି କଷ୍ଟ ଅଛି? ନା, କଷ୍ଟ ଶବ୍ଦ ଭଲ ଲାଗୁନାହିଁ । ପକ୍କା ଅଟ, ପକ୍କା ହୋଇ ରହିବ ଏବଂ ସାଥୀରେ ମଧ୍ୟ ପକ୍କା ହୋଇଯିବ । ଆରୁଛା!

ଦାଦି ଜାନକୀ ଅଷ୍ଟରେଲିୟାର ଚକ୍ର ଲଗାଇ ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନେ ବହୁତ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି:-

ବାପଦାଦାଙ୍କ ପାଖକୁ ଇମେଲରେ ମଧ୍ୟ ସନ୍ଦେଶ ଆସିଛି ଏବଂ ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଆଜିକାଲି ବଡ଼ ବଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଗୁଡିକ ମଧ୍ୟ ଏଭଳି ହୋଇଗଲାଣି ଯେପରି ସବୁ କିଛି ହୋଇ କରି ରହିଛି । ସମସ୍ତେ ଶିଖିଗଲେଣି । ସେବାର ସାଧନ ଗୁଡିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବାର ବହୁତ ଭଲ ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଗଲାଣି । ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଅଷ୍ଟରେଲିୟା ନମ୍ବରଠାନ ଦେଖାଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ଏବେ ସ୍କୁଲ ନମ୍ବର ଟିକିଏ ଆଗରେ ଅଛି । ଅଷ୍ଟରେଲିଆ ହୁଁ ପ୍ରଥମ ପ୍ରଥମେ ନମ୍ବରଠାନ ହୋଇଥିଲା, ଏବେ ପୁଣି ଅଷ୍ଟରେଲିୟାକୁ ନମ୍ବରଠାନ ହେବାର ଅଛି

। ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କେ ମଧ୍ୟସ୍ତ୍ରୀ ଦ୍ଵିତୀୟ ନମ୍ବର ହେବ ନାହିଁ, ସେ ମଧ୍ୟସ୍ତ୍ରୀ ନମ୍ବର ତୃତୀୟ ହେବ । ଅଷ୍ଟରେଲିୟାର ପୁରୁଣା ପୁରୁଣା ପିଲାମାନଙ୍କ କଥା ବାପଦାଦାଙ୍କର ମନେ ଅଛି ଏବଂ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଗେହଲ୍ଲା ନିର୍ମଳ ଆଶ୍ରମ (ଡକ୍ଟର ନିର୍ମଳା ଦିବି) ତୁମେମାନେ ତ ନିର୍ମଳା ଦିବି କହୁଛ କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ଆରମ୍ଭ ସମୟରୁ ହିଁ ତା'ର ନାମ ରଖିଛନ୍ତି ନିର୍ମଳ ଆଶ୍ରମ, ଯେଉଁ ଆଶ୍ରମରେ ଅନେକ ଆତ୍ମା ସାହାରା ନେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ଏବେ ମଧ୍ୟସ୍ତ୍ରୀ ହେଉଛନ୍ତି, ଆଗକୁ ମଧ୍ୟସ୍ତ୍ରୀ ହୋଇଗଲିବେ । ତେଣୁ ପରତ୍ଵେକ ଅଷ୍ଟରେଲିୟାର ନିବାସୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଶୁଭେଚ୍ଛା । ଇଏ ସମ୍ପର୍କରେ ବସିଛନ୍ତି, ଅଷ୍ଟରେଲିୟାର ଅଟନ୍ତି ନା! ଏବେ ଅଷ୍ଟରେଲିୟା ବାଲା ଉଠ । ବହୁତ ଭଲ । ଏମାନଙ୍କ ଭିତରେ କେତେ ଉପତ୍ୟକା-ଉତ୍ସାହ ଆସୁଛି, ବିଶ୍ଵର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଖୁବ୍ ପରସ୍ତୁତି କରୁଛନ୍ତି । ବାପଦାଦାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ମଧ୍ୟସ୍ତ୍ରୀ ରହିଛି ତେଣୁ ସଫଳତା ମଧ୍ୟସ୍ତ୍ରୀ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ଆରଜ୍ଞା - ଏବେ କ'ଣ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କରୁଛ? ଏବେ ସମୟରେ ଏହି ସଂକଳ୍ପରେ ବସ ଯେ ସଫଳତା ମୋ'ର ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର । ବିଦ୍ୟ ଆମର ଗଳାର ମାଳା । ଏହିଭଳି ନିଶ୍ଚୟ ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ନିଶାରେ ଅନୁଭବୀ ହୋଇ ବସ ।

ଚାରିଆଡ଼ର ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ସମ୍ରାଟମାନଙ୍କୁ, ସରବଦା ବେଗମପୁର ଅର୍ଥାତ୍ ସୁଖ ଦୁନିଆର ରାଜା ସ୍ଵର୍ଗରେ ସ୍ଥିତ ରହୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସରବ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ବିଶ୍ଵର ସରବଗ୍ଵେଷ୍ଠ ଧନବାନ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସରବଦା ଉପତ୍ୟକା-ଉତ୍ସାହର ଡେଣା ଦ୍ଵାରା ଉତ୍ତୁଥିବା ବାପଦାଦାଙ୍କ ସମାନ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ, ଶୁଭେଚ୍ଛା, ଦିଲ୍ ଆଶୀର୍ବାଦ, ବରଦାତାଙ୍କର ବରଦାନ ଏବଂ ନମସ୍କରେ ।

ବରଦାନ:- ନିଜର ସରବ ଦୋଷ ଦୁର୍ବଳତାଗୁଡ଼ିକୁ ଦାନର ବିଧି ଦ୍ଵାରା ସମାପ୍ତ କରୁଥିବା ଦାତା ବିଧାତା ହୁଅ ।
 ଉକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଏହିଭଳି ନିଷ୍ପନ୍ନ ରହିଛି ଯାହାକି ଯଦି କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଅଭାବ ପଡ଼ିଥିବ ତେବେ କୁହାଯିବ ତାକୁ ଦାନ କର । ଦାନ କରିବା ଦ୍ଵାରା ଦେବା ନେବାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯାଏ । ତେଣୁ ନିଜର କୌଣସି ବି ଦୁର୍ବଳତାକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଦାତା ଏବଂ ବିଧାତା ହୁଅ । ଯଦି ତୁମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ଦେବାରେ ନିମିତ୍ତ ସାହାରା ହେବ, ତେବେ ଦୁର୍ବଳତା ଗୁଡ଼ିକ ଆପେ ଆପେ କିନାରା ହୋଇଯିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ ହୋଇ ଚାଲିଯିବେ । ତେଣୁ ନିଜର ଦାତା ବିଧାତା ପଣିଆର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସଂସ୍କାରକୁ ଜାଗ୍ରତ କର, ଯାହାଦ୍ଵାରା ଦୁର୍ବଳ ସଂସ୍କାର ଗୁଡ଼ିକ ଆପେ ଆପେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟର ଗୁଣଗାନ କରିଚାଲ, ଦୁର୍ବଳତାର ନୁହେଁ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥିତ ଜଗାରେ - ଯଦି ସହଜଯୋଗୀ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ପରମାତ୍ମ ସ୍ନେହର ଅନୁଭବୀ ହୁଅ । ଯାହାର ଯାହା ସହିତ ସ୍ନେହ ଆଏ ତା'କୁ ଯାହା ଭଲ ଲାଗେ, ସେ ତାହା ହିଁ କରିଥାଏ । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଦୁଃଖୀ ହେବା ଆଦୌ ଭଲ ଲାଗେ । ସେଥିପାଇଁ କେବେ ବି ଏହି କଥା କୁହ ନାହିଁ ଯେ କ'ଣ କରିବି, କଥାଟା ସେହିଭଳି ହିଁ ଥିଲା ସେଥିପାଇଁ ମୋ'ର ସ୍ଥିତି ବିଗତିଗଲା... ଯଦି କୌଣସି କଥା ସ୍ଥିତିକୁ ବିଗାଡ଼ିବା ଭଳି ମଧ୍ୟସ୍ତ୍ରୀ ଆସୁଛି, ତେବେ ବି ତୁମେ ନିଜର ସ୍ଥିତିକୁ ବିଗାଡ଼ ନାହିଁ । ଦିଲ୍ ସହିତ ବାବା କୁହ ଏବଂ ସେହି ସ୍ନେହରେ ଭୁବିଯାଅ ।